

prvi strani tudi navedla z besedami: prevedla in priredila Slava Rakovec. Prireditve pomeni predvsem več geografske snovi in več praktičnih napotkov za slovenske potnike. Tako se je slovenska turistična literatura obogatila s turističnimi vodniki po Avstriji (1979, 90 strani), Italiji (1978, 91 strani), Grčiji (1978, 78 strani) in Madžarskem (1980, 91 strani).

Ob vsem navedenem strokovnem delu pa je pokojnica še vedno našla čas za ocene regionalnih opisov Slovenije, ki jih je izdajal njen učitelj Anton Melik in so izšle v Geografskem vestniku, in za krajše članke, objavljene v Geografskem obzorniku in drugod.

Geografsko društvo Slovenije, iz katerega je nastala Zveza geografskih društev Slovenije, je imelo v pokojnici ugledno večletno zastopnico za Gorenjsko in voditeljico gorenjskega aktiva in poznejše podružnice. Stanovska organizacija gorenjskih geografov je še vedno med temeljnimi celicami vseslovenske zveze geografov in v ospredju slovenske šolske metodike, za kar gre zasluga tudi pokojni Slavi Rakovec. Zveza jo je leta 1984 izvolila za častno članico, družba pa ji leta 1988 dodelila državno odlikovanje »red zaslug za narod s srebrno zvezdo«.

Od nepozabne pokojnice se geografi poslavljamo kot od dolgoletne sodelavke, sposobne raziskovalke in pedagoško uspešne posredovalke moderne geografije mladini in odraslim, izkušene organizatorke ekskurzij po domači zemlji in tujini in zglede prevajalke in presajevalke tuje turistične literature za slovensko rabo. Vsi, ki smo pokojnici bili znanci ali prijatelji, jo bomo ohranili v spominu kot vitalno, močno in sposobno osebnost, ki jo je v otroških letih v prvi svetovni vojni kalilo begunstvo iz rodne Gorice, pribežališče na Vrhniki in na nadaljnji življenjski poti delovanje v Ljubljani in Trzinu ter ob večeru življenja spet v Ljubljani. Njeni prispevki k razvoju slovenske geografije, objavljeni v strokovnem časopisu, so zagotovilo, da bo ime Slave Rakovec trajno prisotno med bodočimi geografskimi generacijami.

(Besedilo je bilo prebrano kot pogrebni govor. Več o pokojnici je objavljeno v Geografskem vestniku leta 1972 ob njeni šestdesetletnici in leta 1997 ob njeni petinsedemdesetletnici.)

Ivan Gams

Dr. Marko Žerovnik – sedemdesetletnik

Komenda, 19. 4. 2002

Med slovenskimi geografi, ki so se s svojim prizadevnim in uspešnim delom uveljavili tudi na področju splošne in še posebej tematske kartografije, vidno izstopa dr. Marko Žerovnik. Z vsem dolžnim spoštovanjem se ga spominjamo njegovi stanovski kolegi tudi ob njegovem letošnjem življenjskem in delovnem jubileju. Ker je bil podrobnejši zapis o življenju in delu našega letošnjega slavljenca objavljen v našem osrednjem stanovskem glasilu že pred desetimi leti (Geografski vestnik 64, str. 253–256), je primerno in pošteno, da s tokratnim zapisom osvetlimo predvsem zadnjih deset let njegovega strokovnega in organizacijskega dela.

Po upokojitvi leta 1993 se je Žerovnikova ustvarjalna moč ponovno razmahnila in segla tudi na nova področja. Kljub vsemu je ostal zvest svojemu (nekdanjemu) poklicnemu udejstvovanju, obenem pa se je s strokovno in ustvarjalno zavzetostjo sproti odzival na mnoga pereča in svojska vprašanja ter probleme zadnjega desetletja. S svojim zavzetim in razsodnim delom je nemalo prispeval k udeleževanju nove krajevne samouprave na kamniškobistriškem območju, odkrivanju in osvetljevanju mnogih problemov na področju terciarnih in kvartarnih dejavnosti in ima nemalo zaslug za uveljavitev domoznanstva na svojem »domačem« območju. Skratka, je eden izmed tistih, ki naglo spoznavajo in dojemajo prenekatere pereče prostorske probleme v svojem okolju in jih skušajo osvetliti in pojasniti s svojimi strokovnimi pogledi.

Tudi v zadnjem desetletju je dr. Marko Žerovnik ostal zvest svoji osnovni delovni usmeritvi – kartografiji. Za osnovno šolo je pripravil priročna zemljevida Slovenije (1 : 500.000 in 1 : 750.000). Pri DZS izhaja ročni šolski zemljevid Slovenije, ki je doživel doslej že 16 ponatisov. Tudi številne priložnostne publikacije so opremljene z njegovimi preglednimi in nazornimi kartografskimi in grafičnimi izdelki.

V Kamniškem zborniku (XIII., 1996) je objavil prispevek o narodnostni sestavi Slovenije s posebnim poudarkom na Občino Kamnik. Kot avtor ali sodelavec je sodeloval pri številnih elaboratih,

ekspertizah in izdelavi strokovnih podlag, ki so bile namenjene prostorskim in gospodarsko-socialnim usmeritvam posameznih predelov na kamniškem območju. Izdelal je prebivalstveno študijo za Občino Mengeš, orisal je geografske prvine in sestavine v prostorskem načrtu Občine Komenda, pripravil študijo Regionalni pristop k izdelavi prebivalstvenih in gospodarskih kazalcev na območju Občine Kamnik, osvetlil je osnovne geografske značilnosti krajevnih skupnosti Komenda, Križ in Moste.

Bil je med pobudniki in soustanovitelji krajevnega oziroma občinskega časopisa Aplenca, kjer redno objavlja aktualne strokovne prispevke. Zbral in opisal je vse vojne žrtve 2. svetovne vojne na območju komendske župnije; knjižico z naslovom »V iskanju zavetja« je izdal v samozaložbi leta 1995. Z dokumentarno-preverjenim prispevkom je sodeloval v Zborniku žrtev 2. svetovne vojne v Občini Kamnik (Kamnik 1998). Prav tako viden je njegov delež v knjižici Vodnik po Komendi in okolici (1995) in v Vodniku komendske planinske poti, za katero je pripravil ustrezne topografske karte. S štirimi prispevki in s kartografsko opremo je sodeloval v krajevnem zborniku Komenda (1992). Tudi za domoznanski krajevni zbornik Občina Komenda – življenje od kamene dobe do danes (Komenda 2002) je napisal kar sedem prispevkov, ki zajemajo področje geografije. Poleg tega je bil tudi njegov glavni in odgovorni urednik. V zadnjem letu, ob stoletnici kartografa Ivana Selana (1902–1981), je zbiral gradivo in uredil njegovo muzejsko oziroma spominsko sobo v Komendi.

Kljub znatni in vsestranski angažiranosti v domačem kraju pa je Marko Žerovnik še vedno našel čas za sprostitev v naravi. Že od nekdaj so ga privabljale gore, ki jim je ostal vseskozi zvest. Kot navdušen in izkušen gornik je tudi v zadnjem desetletju občudoval lepote in značilnosti Kilimandžara, Indijske Himalaje, Bariloških Andov v Argentini, Sinajskega polotoka, da posameznih vrhov v Alpah sploh ne omenjam. Številne in bogate vtise s teh poti je predstavil na mnogih predavanjih in sproti objavljati tudi v Kamniškem občanu, Aplenci in v drugem časopisu.

Za opravljeno delo je dr. Marko Žerovnik prejel več priznanj, med drugim tudi srebrni znak Občine Komenda leta 2001 in naše stanovsko priznanje – Zlato plaketo ZGDS. Ob življenjskem prazniku želimo dr. Marku Žerovniku še mnogo delovno uspešnih let in da bi s svojimi stvaritvami še naprej razveseljeval in bogatil svoje krajanke in občane kakor tudi našo celotno stanovsko skupnost.

Milan Natek

Marko Kolbezen – sedemdesetletnik

Ljubljana, 7. 6. 2002

Ob življenjskem jubileju geografa Marka Kolbezna, ki je vse svoje delovne obveznosti, organizacijske in ustvarjalne sposobnosti namenil prenekaterim hidrogeografskim značilnostim in problemom v različnih slovenskih pokrajinah, je spodobno, da se ga spomnimo tudi v našem osrednjem stanovskem znanstvenoraziskovalnem in strokovnem glasilu. To je še toliko bolj potrebno, ker je jubilar z nekaterimi svojimi izvirnimi prispevki in poglobljenimi spoznanji obogatil in razširil aplikativne meje sodobne slovenske geografije, obenem pa je nemalo prispeval k uveljavljanju in utrjevanju strokovne pisane besede, še zlasti z bolj ali manj deficitarnih in neuveljavljenih področij.

Marko Kolbezen se je rodil 7. junija 1932 v Ljubljani. Po maturi na bežigrajski gimnaziji si je izbral študij geografije na takratni Prirodoslovno-matematični fakulteti Ljubljanske univerze, kjer je diplomiral leta 1958. Že pred diplomom, in sicer leta 1957, se je zaposlil na hidrološkem oddelku Hidrometeorološkega zavoda Slovenije. Odtlej dalje se je zavzelo in poglobljeno usmerjal v vsebinsko izredno široko problematiko hidrografije in hidrologije. Leta 1976 je postal vodja oddelka za kalnost in prodonosnost rek in potokov, leta 1980 pa pomočnik direktorja za hidrologijo Hidrometeorološkega zavoda Slovenije. Te službene dolžnosti in obveznosti je opravljal do leta 1996, ko je bil imenovan za svetovalca Vlade Republike Slovenije. Sredi naslednjega leta se je upokojil.

Zaposlitev in vodstveni položaj na hidrološkem oddelku sta terjala, da je bil Marko Kolbezen dejavno vključen v mnoga takratna državna in mednarodna strokovna telesa. Od leta 1982 je sodeloval kot član jugoslovanskega Komiteja za mednarodni hidrološki program, leta 1988 je postal član Komisije